

‘வெறிவிரல் குவினாம் ரேங்கலான்’

(வித்துவான் K. M. வெங்கடராமய்யா அவர்கள் B. A., B. O. L.)

கல்லையே தெப்பமாகக் கொண்டு
கரையேறிப் வரகீசர் திருப்பாதிரி
புனியரின்கண் சிங்னாள் வைசிப்பின்
திருவதிகை ஹிரட்டான்கது வீற்றி
ருக்கும் பிரானுரின் திருவடிகளிட
த்து உற்ற விருப்பத்தால் திருவதி
கைப் பதிக்குச் செல்லப் புறப்பட்ட
டார். புறப்பட்டவர் வழியிலுள்ள
தவங்களைப் புதுமாணிக்குமியை
யும், திருச்தினை நகரையும் அடை
ந்து ஆங்கும் பாம்பிள்ளை
பின் கெடிய நதியை அடைந்தார்.
ஊரவர் எல்லோரும் பூவும் போரி
யும் பொன்றுதானும் தூவி இவ்வரை
வரவேற்றார்கள். வரகீசர் தூய
வெண்ணீரை சண்னித்த மேனிய
ராய், தாழ்வுடம் பூண்டவராய், கூய
கண் சேவடியைத் தீயானம் செப்த
ராய், அங்கு நீர்போழி கணக

ஒன்று பதிகச் சொன்னோல் மேஜிய
வரடிடன் தருவதற்கப்பதயின் வீதை
யற்புகுற்றனர். இத்தகைப் போல்
வத்துடன் ஓரோசர் வருத்தைக் கண
னுமறவார் கூட தலைமேற் குறித்து
‘இந்தக் கருணை (க கோவத்தைக்)
கண்டால் அமண்கையர் தீவிர
ஷ்ணாக்கச் செற்றம் உண்டாயின
வண்ணம் கவ்வண்ணம்’ என்றும் தி
அவரை ஆட்கொண்ட பிராண்
வழுத்தனர். பின்னர் யாவரும்
ஒருங்குகூடித் திருஷ்டாந்தத்
யடைஞ்கனர். ஆறு ஆப்புப் பெரு
மாண சிலுபிபுரமாண வணக்க
‘வெறியிருபு கூங்களந் தெரு ஏக
லர்ஸே’ என்ற பதங்காட்கது
வழமூயேன் தான் பண்டுமிகுத்
வரஞ்சு வன்று ஒவ்வொரு செய்து
ளிலும் முடித்தப் பதங்கம் பாடி
உர்.

இப்பதகம் ‘திருவத்தை வீரட்
டானம்’ என்ற தலக்குற்படுத்
‘வழகுத் திருத்தாண்டகம்’ என்ற
பதகப்பெயராக அம்பும் கொண்டு
வள்ளது. இத்தாண்டகச் செய்யுட்
கள் மூவ்வெரண்றும் ‘வழகுபேஸ்
நான் பணி இகழ்த்தவாறே’ என்ற
முடிவு கொண்டுள்ள மூம்ய யின்
‘வழகுத் திருத்தாண்டகம்’ என்
வைப்பட்டது போலும்,

இப்பதிகத்தில் பதினெட்டு செய்
யுட்கள் உள்ளன. அப்பார் தம்
சமணரோடு சேர்த்த இச்சீலை ஆகம்
நத்தாக ஒவ்வொரு செய்யுள்ள ஈற
ந்றும் ‘எழையேய நூல்யன் யிக
முத்தகவர்ம்’ என்றதால் குறப்பிட
டருளியர். ‘துண்டரக்கனுப் பழ
னரை விழுவன் பி அம
ரி விட்டு விட்டு விட்டு விட்டு

ணே னன்று செருமத்துடும் உடலுக்கு உறுத்தங்க்குதன் என்று மனம் மதத்து இருந்துமைப்பை அப்பர் சுவாமிகள் இப்பதித்ததுக் குடுப்ப பிடிடுக்கின்றார். குச்சமன்ற தம சோறத்தேட்டிக்கும் தரர் என்பதை ‘நம்மான்’ தன் அழியணோய் அணைந்து வரசூரது இருப்பிறபட்டு வெறுவியராம் ஒருந்தார் சுகாம கேட்டு ஏழையேன் நான் பஸ்திக

முந்தவரேயே 'என்ற அடினால் அற
யலாம். எனினும் 'பண்டு என்ற
சொல்லே ரோக பழி' சுடண்டோப
இடி யிகழுந்தன' என்ற தீர்மான
இருப்பதை பெருந்தமைப்பும் அடிப்படையில் கொஞ்சகாலத்திற்குக்கிழமை.
என்னை எங்கள் அப்பர் பெருமா
னுக்கு இவ்வுலக வரமுக்கூக் கூர்க்க
தது வாகீசு முனிலூராகத் திசமுக்கூ
காலை பால்டெலாம் செய்த தவப்

பெரும் பயனால் ஒருச்சிற்கு வழுவி
ஏடுபயாலே மண்டிரே? ஆதனை
முன்னமீடு முன்யாக எடுப்பாட
பத்தவரமுயன்றுள்ளன நம அவ
வரதுமுண்ணயர் தத்தவமுயன்றக்கால
ஒருச்சிற்கு வழுவில்லை என்பதை பயன்
முடிந்துமறவத்துப்பழுதனாய்த் தூ
முடிவால்முத்திரண்டா? என்றுத் தன்

கறை முனிவர் தாங்கியதால் அறி
தற்பாலம். எனவே பண்டுபுரி கற்
நவத்துப் பழுகினளை இறைவழு
வியமையே எங்கள் அப்பர் பெரு
மான் சமன் சமயம் குறுகியதற்
குக் காரணமாயிற்று. சமன் சம
யம் புகுதம் குக் காரணம் பண்டு
இங்குமின்தமையீப்பாகலரன் குத்தினை
பே எண்டு ‘எழுமையேன் நான்
பண்டு இகழுந்தவர்க்கே’ என்று குறி
த்தனர் போலும். உற்பில் குண்
திகளையத் தூக்கிச் செல்லதும்,
கறி விரவு கெய்சோற கையில்லன்
னுக்கலும், சமனைப் பெண்டிர் முனிவ
ர்களை முறைமுறையால் நங்கதைய்
வம் என்ற தீண்டி வழிபடலும்,
தலைபறித்தலும் ஆசிய இவை இப்ப
திடத்துக்கானும் சமனைத்தம் பழக்
கங்களுட் சிலவாம்.

சமணர் அல்லாதார் சமண மூ
யத்துச் சேங்காரரைக் குண்டர்
என்று விளித்து வந்தனர்போலும்,
அப்பரும் சமண் சமயத்து அவர்கள்
ஞக்குத் தலையை வசீத்திருந்தமை
பற்றித் தன்னைக் குண்டாக்கன
என்ற குழித்தமை காணல்.

செய்யுள் 11-ஈ ‘வலமே என்று
அவம் செய்து தட்கது ஓரார்’ என்று
சுமணர்களிடத்துத் தம் நன்கு
அற்கத் குறையைக் குறித்தார்.
அவ்வமனர் செய்தவும் அவம்ன எ
பகத துப்பர் 5-ம் செய்யுளின் உடர்
கதிக்கு வழி தேடிப் போகுமாட்ட
ார் என்றும் குறித்தமை காணக்.
தவமே என்று அவம் செய்து என்
றமையால் தம்மை இம்கிந்தமை

ஏதும் செய்யுட்கண் சிவபெருமா

முதற் காட்டிகள் அகவற்றுவ
னைப் புள்ளவர்த்தியான் என்று அறித
தார். புள்ளுந்தியான்—கருடவாக
னராசிப் திருமால். சிவபெருமா
னுடைய பஞ்சக்ருதத்தியங்களில்
திதி என்பதொன்று. அதெதாழி
லித் திருமால் செய்குவர். ஐஞ்செ
ழிலும் செய்விப்பவர் சிவபெரு
மான் ஏராகையால் ஏழத்த கருத
தாவாய்ச் சிவபிரான் செய்ப்பாழி
வாக்கீவ கருதப்படும். ஆகவே,
உத்திகித் தெரழிலூச் செய்பவ
ரைச் செய்வக்கிறவராகே சிவனை
னவே குறித்தார். அப்பர் பெறு
மானே திருக்காளத்தித்து நுத்தாண
டகத்தில் 'ஏராவண காண நொன்மு
கன் காண ராத்தி காணப
பட்ட கணங்கான் காண' என்று
பின்னர்க் கூறுதலும் இக்கருத்துப்
பற்றியே.

10-இது செய்யுள் கிருஷ்ணவாசா
ஏச் சேயல்களோடு பொருந்தத்
திரும்புக் கொல்லுவராய்க் குழந்
கொசித்துக் குழுவும் வை நூம் கொ
வல்ளு' என்று அரித்து ஆண்டுடி
கிறது.

கல்பரம்பொருள்ள முழுமதற்
பொருள்ள என்ற அறையில் தெரிய-
வது பண்வநவன:—

இறைவன் (செ. 1); முதல்வன்,
வராவுலகநிலாவல்லன் (செ 2);
முந்திபுகதம் படிடத் தான்; மூவர்
முதலாய முந்தத் (செ 3); கைகூப்
ஏக கழிமலர்கள் படித்துக் கொள்ள
மாலை இந்தரநும், வரணி ஸ்ரும் தெரா
ஷ்ச செச்வான் (செ 4) வரணவர்க்க
அம் மானவர்க்கும் பின்றுமான்
(செ 10) ஒரு பிறப்பிலான், அருடி
பிறப்பையறுப்பிக்கும் காத்திக்க மூன்று

(செ 5) முதலில் வாழ,
கிவபெருமானே 'யாரவுலகருள்
வல்ல' என்றும் 'எனகவிட பச்
சை, வற்பான்' என்றும் முரண்
முத்ரடைபாகக் கூறபதன் நயம்
ஆக, பச்சை ஏற்பாடு உலக
அருள்வுலகம் என்றால் ஆயி என

“பத்தி பீர்ந்த பாலகனி”

[ஆசிரியர், திரு. சி. சேல்வத்துறை அவர்கள், தெல்லிப்பழை]

இளமைப் பருத்தில் பேற்றிரு
கிட்டத்தால் விரோதம் செய்யி

